

Eingi arbeiðsleys bara dovindýr!

BARA soleiðis kanst tú sum lesari skilja tann markleysa frekleikan hjá borgarstjóranum í Havn, Poul Michelsen, sum í samrøðu við Dagblaðið seinasta friggjadag sigur, at einki arbeiðsloysi er í Havn. Bara tá talan er um hægri útbúgvild fólk kann vera talan um eitt ávíst arbeiðsloysi sigur býráðsformaðurin. Hetta um somu tíð sum vit alt oftari hoyra um og sigga fólk, sum missa sitt arbeiði.

Tað er als einki nýtt, at umboð fyrri ein ávísan flokk - tann flokk, sum situr við stýrissvøl í Tinganesi, royna at billa fólk inn, at einki arbeiðsloysi er - sum um at her gongur alt bara fint.

VIT minnst øll lógmann siga frá á stórum almennum fundi í Havn herfyri, at einki arbeiðsloysi er í Føroyum í dag, hetta um somu tíð, sum fleiri og fleiri fólk missa sitt arbeiði, og ikki bara hægri útbúgvild fólk. Næstan hvønn dag verða fólk

uppsøgd úr stórvum sínum tey hava ærøkt í árávið. Og her er talan um øll sløg av stórvum frá krambakallum til lastbilfórarar. Og tað snýr seg um landið alt.

NÚ kann ein so spyrja seg sjálvan, hvussu tað ber til, at slíkir menn við so stórar ábyrgd móttvegis borgarunum í samfelagnum sum eitt nú borgarstjórin í Havn og sjálvur lógmaður royna at dylja sum mansmord, at vit hava stóðugt vaksandi arbeiðsloysi í Føroyum!

ER hetta fyrri at krøgva tann veruleika, at verandi stýri okkara er við at steðga øllum samfelagshjólunum! Sparast skal bæði her og har, tað eru vit samd um, men skal alt steðga upp frá einum degi til annan! Tað eru vit aldeilis ikki samd um.

OG tá so borgarstjórin í Havn dattar sær at proklamera, at als einki arbeiðsloysi er í Havn, so má hetta sigast, at vera ein háðan móti teimum,

Poul Michelsen, býráðsformaður:

Órímiligt at gjalda lániskyldur hjá fólki

Umframt at Tórshavnar Kommuna viku- og mánaðarlaga letur kontanthjálpt til fólk í fíggjarligari trongstöðu, so hevur kommunan eisini góldið rentur og avdrög uppá hús og aðrar lániskyldur hjá borgarunum. Býráðsformaðurin hevur nú lagt starvsfólkum kommununar um at steðga hesum útgjaldingum. Arbeiðsloysi er annars einki í Havn.

sum hesar seinastu mánaðirnar hava leitað sær oman á sosialu deild hjá Tórshavnar Kommununi at fáa stuðul av einumhvørjum slag ella fyrri at brúka rættu orðið, arbeiðsloysisstuðul.

OKKUM er upplýst, at bara í januar vóru umleið 75 fólk, sum søktu og fingi slíka hjálpt í Havnar Kommununi vegna tess, at tey einki arbeiði høvdu og tí onga inntøku til at rinda givnar útreiðslur. Hetta veit borgarstjórin í Havn, men kortini dattar hann sær at siga, at einki arbeiðsloysi er. Við øðrum orðum metir hann hesi menniskju, sum hava biðið um hjálpt í januar, at vera rein og sker dovindýr.

Annað kann ein ikki fáa burtur úr orðum hansara.

HERFYRI var uppskot lagt fyrri tingið um at kanna arbeiðsloysi í landinum. Spennandi verður at sigga, um hetta uppskot verður samtykt og hvat fer at spyrjast burtur úr tí. Men eru ávísir politikarar ikki sannfýrdir, so eru vit onnur tað, at tað er stóðugt vaksandi arbeiðsloysi í landinum. Og arbeiðsloysi fevnir tá eisini um øll tey ungu, sum eru liðug við skúlan og hava fingið sær eina útbúgving ella læru, og sum nú koma út á arbeiðsmarknaðin - til arbeiðsloysi! jami

Hini bløðini meina

Dagblaðið

Dagblaðið, málagnid hjá fólksflokkinum kom út aftur friggjadagin eftir drúgvan steðg. Okkurt er broytt í útsjón, men innihaldið tókst vera tað sama, sami blaðstjóri og sami pennur í oddagreinini sum undan elsbrennanum.

Og hvat meinar so Dagblaðið, nú tað fyrri fyrstu ferð í eitt hálvt ár sleppur at siga fólk sína meining!

Eldsbrennin verður fyrst umrøddur. Upprunan til hann hevur ongín avdúkað enn skrivur Dagblaðið. Men skjótt verður so flutt í nýggi hól.

Og so fer blaðstjórin sær ein túr út í heimin og kann ikki bara sær, at leggja sosialismuna undir alt ílt og ónt. Sosialisman er avdúkað sum skaðilig og ónýttlig, hon er heiðin og mannavond skrivur

blaðið.

Men ikki skulu skutilsveinar hennara sleppa at doyggja í syndini heldur Dagblaðið fram. Høvdu teir vunnið í síni tíð, vóru eisini vit í føroyum kódnad av mannvonda siðalag hennara. Her á landi er sosialistiski hundurin ikki hálvbardur enn skrivur málagnid hjá fólksflokkinum, sum endar við at siga, at skattatrygð má og skal lækka í hesum valskeiði. Føroyar fyrri allar landsins íbúgar og ikki bert fyrri tey útvaldu, sum koma sær fram við albogum og pamparakortinum í lummanum.

YGGJA TÍÐINDI

Oyggiatiðindi skriva um føroysku lutøkuna á fundi í Norðurlandaráðnum í Reykjavík seinastu dagarnar. Ball og biximatur í íslenska høvudsstaðnum er tað føroyingarnir fara til, tað veri seg politikarar ella tíðindafólk frá monopolinum ÚF og SVF. Oyggiatiðindi nevna tey almennu umboðini, sum eru farin til Reykjavíkar men spyrja samtundis, hvat tann almenni halin av fólk, sum er farin av landinum, kostar landskassanum. Eisini visir blaðið

á, at fleiri av leiðarum okkara eru burturstæddir, nú ósemja er í okkara politiska dunnuhyli, nú teir ikki kunnu finna út av hvussu lán skal takast. Meðan almennu lønirnar her heima verða seinkaðar, so ballast okkara leiðandi menn sum villir hanar í Reykjavík.

TINGAKROSSUR

Tingakrossur umrøður Tjóðveldisflokkinn í oddagrein í farnu viku. Blaðið skrivur, at flokkurin hevur sæð sínar bestu dagar, hevur yvirleivað seg sjálvan. Men meðan kommunistaflokkarnir fyrri eystan viðganga, at teir hava yvirleivað seg sjálvar, við at avtaka flokkarnar, so heldur Tjóðveldisflokkurin fram við at blaka tormold í eyguni á fólk, skrivar Bergur Jacobsen, blaðstjóri á Tingakrossi.

Og hann heldur fram: - Tjóðveldisflokkurin hevur einki at bjóða veljarum sínum, uttan loysing. Flokkurin hevur ongan politikk, tað prógvar samgongan við sambandsflokkinn. Spjæðingin í flokkinum er so stór, at talan kann ikki verða um nakran veruligan flokk,

men bert um nakrar einstakar persónar, ið eru valdir inn á ting, við tí endamáli at fáa eina loysing, teir hvørki kunnu ella hava ráð til at seta í verk.

Tingakrossur vil at ena ráða tjóðveldisveljarunum til at koma niður á jörðina og í staðin velja teir flokkar, ið elska land og fólk so nógv, at teir ikki ynskja at ovbyrða tjóðina við einum skattaprocenti uppá 95%.

14. SEPTEMBER FØROYSKT TJÓÐVELDI

14. September hevur lisið oddagreinina í Tingakrossi og spyr, hvussu tað ber til, at orðið loysing, ið fyrri føroyingar merkir frælsi, er eit so illavörðið orð í eygunum á teimum, ið mynda Gamla sjálvstýri.

Vilmund sigur víðari í oddagrein síni, at tað er undirbrotligt og skammiligt at trúgva, at aðrir duga betri at skipa fyrri okkara víðurskiptum, en vit sjálvi.

Tað átti næstan at verið revsivert at eggja fólk til ikki at taka ábyrgd av sínum egna landi. Tað má vera óhoyrt í heimssøguni, at eitt fólk, sum hevur so stórar og góðar møgu-

leikar at lívbjarga sær við tí tilfeingi, ið hav og land okkara goyma, ikki skoytir um at syrgja fyrri sínum egna víðurskiptum skrivur 14. September, sum heldur fram: -Hvønn dag hoyra vit um, hvussu fólk úti í heiminum stríðast fyrri frælsi, hesi vit, hvat tey vilja, og tey eru ikki í iva um, hvat tænar teimum sjálvum og landi teirra best. Eru øll ehsi lond nú so rík? Nei, felags fyrri tey flestu er, at tey eru blóðfátæk, men tey vita, at frælsi kann ikki keypast fyrri pening.

14. September endar við at skriva, at orsökini til, at skuldin í okkara samfelag er vörðin so stór í 80-unum, er politisk líkasæla og ábyrgdarloysi. Og vit eiga at minnst til, at henda skuldin er komin í sambandinum. Við frælsi fylgir ábyrgd, og tað er ábyrgd okkum tørvur skrivur málagnid tjóðveldisflokksins í aftursvari til Tingakross.

Dimmalætting

Dimmalætting skrivur oddagrein sína á donskum seinasta leygardag. Hon eitur "Lys forude" og víðger politisku og búskaparligu støðuna í

landinum. Blaðið, sum má sigast at vera málagnid hjá sambandsflokkinum, skrivur, at tað nú eru tekin til, "at en vis opstemthed har meldt sig om fremtidsmulighederne".

Dimman heldur fyrri, at tað so lógið tað ljóðar, eru fakkflogini, sum eru imóti, at tey fáa tann stuðul, sum teimum tørvur. Blaðið skrivur: -Her på øerne lader det til, at især de erhvervsgrene, som befinder sig i økonomiske trængsler, har vist sig at være de fornemste modstandere af den besparelsespolitik, som fortrinsvis søger at hjælpe netop dem. Uanset fagorganisationernes modstand overfor den politik, som tilsligter at hjælpe fiskerne til at opnå bedre arbejdsvilkår, kan der ikke være tvivl om, at det er aldeles nødvendigt, at vi alle idner, at støtter man ikke fiskeriets trængsler som nummer et, saa er det ingen mulighed for at betrygge øernes økonomiske fremtid vedrørende skrive i danske ledere Dimmalættingar.

Blaðið heldur, at eisini vit føroyingar eiga at vera við nú vestanlondini sleppa inn á marknaðirnar í Eystureuropa í størri mun enn higartil.